

[Indenrigsministeren.]

Danmarks nærhed, og det vil formentlig være praktisk uigennemførligt at komme til nærmere kundskab herom. Det må formodes, at tromlerne er kastet i havet af udenlandske firmaer, som har vanskeligt ved på anden måde at skaffe sig af med dette affald, men der foreligger ikke noget, der antyder, at danske firmaer skulle benytte sig af denne metode til affaldsbortskaffelse. Man har endvidere intet kendskab til, på hvilke nøjagtige pladser tromlerne udkastes, og allerede af denne grund vil en rensning af farvandet ved opsamling af tromlerne være en overordentlig kompliceret opgave.

På denne beggrund må jeg mene, at den bedste måde til forhindring af farvandenens forurening vil være en international aftale mellem de tilgrænsende lande, hvorved det sikres, at yderligere affald af denne art ikke udkastes. I Nordsøen ud for Norge og Holland er der fundet tilsvarende tromler, og det synes derfor rimeligt, at der vil være international interesse i at tilvejebringe en forsvarlig ordning.

Med henblik på behandling af hele spørgsmålet, herunder bortskaffelse af de allerede opsamlede tromler og mulighederne for etablering af et internationalt samarbejde til imødegåelse af fremtidig udkastning af sådanne stoffer i havet, vil der den 7. august d. å. i indenrigsministeriet blive afholdt et møde om sagen med repræsentanter for en række interesserede myndigheder — herunder udenrigsministeriet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Nordisk Råd den 11. februar 1970 har vedtaget en rekommandation (nr. 30/1970), hvorefter regeringerne i Danmark, Finland og Sverige opfordres til bl. a. at tage et fornyet initiativ til samarbejde mellem landene omkring Østersøen angående Østersøens forurening. Jeg vil mene, at man ad denne vej vil have mulighed for at nå frem til en ordning, der sikrer, at Østersøen fremtidig ikke forurenes ved udkastning af affald, specielt tromler med giftstoffer, og jeg vil sætte mig i for-

bindelse med fiskeriministeriet, der i Danmark er koordinerende ministerium, vedrørende rekommandation nr. 30 med henblik på at tage spørgsmålet op i forbindelse med den øvrige behandling af rekommandationen.

Af *Camre* til statsministeren (31. juli 1970):

„Hvilke særlige initiativer agter statsministeren at iværksætte for at sikre selvstændig dansk politisk, social og kulturel udvikling ved indtræden i fællesmarkedet?“

Begrundelse.

Uanset at det på indeværende tidspunkt er usikkert, om Danmark i nær fremtid vil blive medlem af EEC, må det anses for at være nødvendigt allerede nu at påbegynde særlige initiativer for at sikre en selvstændig dansk udvikling på områder, hvor en harmonisering med fællesmarkedet ikke ubetinget kan anses for at være i overensstemmelse med danske interesser.

Danmark vil som medlem af EEC blive udsat for et betydeligt direkte og indirekte pres, som vi ikke har gjort forberedelser til at imødegå.

Med den magtkoncentration, der følger af, at en række økonomisk-politiske beslutninger overføres til overnationale organer, følger faren for en uddybning af det overvejende befolkningsflertals følelse af fremmedgjorthed og afmagt. Fælles planlægning er utvivlsomt nødvendig, men udelukker ikke ubetinget større medbestemmelse på det lokale og nationale plan. Forudsætningen for dansk påvirkning af de øvrige fællesmarkedslande er en overlegen samfundsudvikling, som kun kan igangsættes ved en forstærket indsats på reformlovgivningens område. Dette gælder særligt for erhvervspolitikken, uddannelsespolitikken, social- og arbejdsmarkedspolitikken, og kulturpolitikken.

Da jord- og ejendomspriseniveauet i EEC-landene ligger højere end i Danmark, vil